

Det Anarkistiska Biblioteket

Carrero Blanco: Sörjd och saknad av ingen

Nils Lätt

Nils Lätt
Carrero Blanco: Sörjd och saknad av ingen
1974

Tidningen Brand #1 1974

sv.anarchistlibraries.net

1974

Mola, Franco, Carrero Blanco, generals- och amiralspersoner av en nu nästan trivial typ, blodtörstiga kasernmänniskor med ett till synes hämningslöst förakt för allt civilt. Men trots att vi så gott som varje år upplever överstars och generalers attacker mot demokrati och mänsklighet, står de ovan rubricerade kreaturen i särklass bland alla historiens caligulor. Det gäller för hätskheten och bestialiteten i angreppen som för det över allt förnuft långsinta hatet. Det gäller för tortyr och människoförakt, som ställer den heliga inkquisitionen skuggan.

Spanska republiken föddes i svår födslovånda 1932, och som sådan var den en parodi på demokrat, den var dock ett hot mot de medeltida privilegier som den spanska överklassen andades i, och som närdes ur en fattigdom och nöd av fasansfulla dimensioner.

Efter årslånga attacker mot den ”demokratiska” republiken i form av attentat och hatkampanjer i fascist- och klerikalpressen, som knappast rönt beaktande från de ”demokratiska” myndigheterna, vilka ofta tog parti mot kämpande arbetarorganisationer, framför allt CNT och FAI, och vilka i Spanien liksom förra året i Chile trodde på någon slags gudomlig makt, kände sig kasernmänniskorna och sakristiefolket starka nog att slå till. Främlingslegionens solbrända kommandanter gick till attack mot mänsklighet, människovärde och demokrati.

Förrådd av alla världens nationer, genom N. F., efter nära tre års hjältemodigt vapenlöst försvar, dukade Republiken under för Hitlers, Mussolinis och Francos erövringskrig fört med italienska och arabiska trupper och tyskt flyg. Göring vann här sina första segrar.

Epilogen: Från Andalusiens fattiga förtorkade byar till Pyrenéernas snöhöljda pass släpptes en fasa lös, som jagade 1½ miljon människor genom Pyrenéernas snöstormar in i Frankrike, där de möttes av franska kolonialtrupper, som vräkte kvinnor, som sedan flera dagar bar sina döda barn vid bröstet, och deras män tillbaka över gränsen, där de i snöyra fick vänta på de statliga formaliteterna.

Facit: En och en halv miljon döda i kriget. En och en halv miljon döda under 40 års förföljelse, en och en halv miljon i landsflykt. Det är Carrero Blancos gåva till ”sin” nation: nu har nationen tackat honom. Vi står i tacksamhetsskuld till de män, vilka de nu än är, som genom att avrätta denna mångmördare visat att fasans långa natt är över, att en gryning för mänskligare tillvaro skönjes, att den epok som föddes med Hitler och Mussolini håller på att gå i graven.

Oss glädjer det att Carrero Blanco så länge var vid medvetande att han förstod att det var ”hans” nation som betalade tillbaka en del av skulden. Måtte hans medbrottslingar förstå detsamma!